

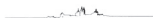
MAZOWSZE I PODLASIE W OGNIU 1944-1956

Franciszek Majewski „Słony”

Franciszek Majewski „Stony”

Por. Franciszek Majewski „Stony” – ur. 30 III 1919 r. w Bielsku koło Płocka. W latach 1938–1939 służył jako podoficer zawodowy w 8. pułku artylerii lekkiej, kwaterującym w Płocku. Uczestniczył w wojnie obronnej we wrześniu 1939 r., biorąc udział m.in. w bitwie pod Mławą. Od 1942 r. był żołnierzem AK w Obwodzie Płock, gdzie pełnił funkcję dowódcy plutonu Kedywu. Po wkroczeniu wojsk sowieckich ujawnił się wraz z całym sztabem Obwodu Płock i Inspektoratu Płocko-Sierpeckiego AK. Zagrożony aresztowaniem, wiosną 1946 r. ponownie podjął konspiracyjną działalność niepodległościową. Dowodził oddziałem partyzanckim Ruchu Oporu Armii Krajowej w Obwodzie krypt. „Mewa” (struktura obejmująca powiaty: Sierpc, Płońsk, Płock, Lipno, Rypin i Mława). Podczas amnestii 1947 r. nie ujawnił się i z wiernymi sobie żołnierzami kontynuował walkę z komunistycznym reżimem. Między innymi osobiście dowodził zasadzką we wsi Chudzynek, pow. Płock, w czasie której zabito Władysława Rypińskiego „Rypę”, dowódcę pepeerowskiego „szwadronu śmierci”, skrytobójczo mordującego byłych żołnierzy AK i członków PSL. W październiku 1947 r. podporządkował swój oddział 11. Grupie Operacyjnej NSZ (jednostki organizacyjnej NZW, posługującej się tradycyjną nazwą jeszcze z czasów okupacji niemieckiej). Objął wówczas dowództwo nad wszystkimi oddziałami zbrojnymi tej struktury konspiracyjnej. 26 IX 1948 r. w Węgrzynowie koło Sierpca otoczony przez grupę operacyjną UB, MO i KBW, po sześciu godzinach samotnej walki, nie chcąc się poddać – ostatnią kulę przeznaczył dla siebie. Ciało partyzanta zabrało UB, miejsce jego pochówku pozostaje nieznanne.

140 lat tradycji i doświadczeń!

